62η ΣΥΝΟΔΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ & ΠΡΟΕΔΡΩΝ Δ.Ε. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Τεχνολογικό Πολιτιστικό Πάρκο Λαυρίου του Ε.Μ.Π.
11 & 12 Δεκεμβρίου 2009, Λαύριο

ΨΗΦΙΣΜΑ 2

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Α.Ε.Ι.

Η 62η Σύνοδος Πρυτάνεων και Προέδρων Διοικουσών Επιτροπών των Ελληνικών Πανεπιστημίων αποφάσισε ομόφωνα να συζητήσει εκτός ημερήσιας διάταξης το θέμα των συνθηκών της ακαδημαϊκής λειτουργίας των ΑΕΙ, λόγω της πρόσφατης επικαιρότητας και των θλιβερών γεγονότων, που συνέβησαν εκτός και εντός Πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Επικεντρώθηκε στο θέμα του ακαδημαϊκού ασύλου και θεωρεί ότι την εποχή που αυτό θεσπίστηκε υπήρξε μια ιστορική αναγκαιότητα. Αποτέλεσε σημαντική δημοκρατική κατάκτηση της κοινωνίας μας για το Δημόσιο Πανεπιστήμιο, έφερε εξαιρετικής σημασίας συμβολισμούς και έκτοτε θεωρείται ότι συμβάλλει στη συλλογική αυτογνωσία μας και στην κατοχύρωση της πνευματικής ελευθερίας.

Διαπιστώνει ομόφωνα ότι η έννοια και η εφαρμογή του ακαδημαϊκού ασύλου έχει από πολλών ετών σε μεγάλο βαθμό στρεβλωθεί και εκφυλισθεί, με αποτέλεσμα το άσυλο να μην εξυπηρετεί πλέον την ελευθερία διακίνησης ιδεών όλων, καθώς και την κατά βούληση συμμετοχή τους στις ακαδημαϊκές δράσεις, αλλά να χρησιμοποιείται ως πρόφαση τελέσεως ποινικών αδικημάτων και ως μέσο βίαιης επιβολής απόψεων και απόπειρας ποδηγετήσεως των ακαδημαϊκών κοινοτήτων.

Αυτό που παρουσιάζεται σήμερα ως άσυλο και αυτό που πιστεύεται από την κοινωνία ότι αποτελεί άσυλο δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με την ιστορική έννοια του ασύλου και με τη σχετική νομοθετική πρόβλεψη.

Διακηρύσσει ότι η κατάσταση αυτή δημιουργεί σοβαρά προβλήματα λειτουργίας, τα οποία στην ουσία καταργούν τον λόγο θεσμοθέτησής του,

αποτελεί απειλή για τη σωματική ακεραιότητα των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας και προσβάλλει κάθε έννοια ακαδημαϊκής δεοντολογίας.

Η Σύνοδος, με βάση την πολύχρονη εμπειρία από τις σταθερές προσπάθειες προάσπισης του ακαδημαϊκού ασύλου, έχοντας πλήρη αίσθηση της ευθύνης της προς την πανεπιστημιακή κοινότητα για την προάσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου και τη διασφάλιση της κοινής περιουσίας του ελληνικού λαού, θεωρεί αναγκαίο να συζητηθεί εντός ευλόγου χρόνου ένα σαφές πλαίσιο συνεννόησης και γενικευμένης συναίνεσης, που αφορά τη διαχείριση και λειτουργία του ακαδημαϊκού ασύλου στις περιπτώσεις ιδιαίτερων συνθηκών.

Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να εξασφαλίζει την ευρύτατη συμφωνία όλων των συνιστωσών της πανεπιστημιακής κοινότητας (φοιτητών, μελών ΔΕΠ, εργαζόμενων, συλλογικών ακαδημαϊκών και διοικητικών οργάνων), καθώς επίσης και τη μεγαλύτερη δυνατή συμφωνία των οργανώσεων νεολαίας και των πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων της χώρας.

Ζητά από την Πολιτεία και τους λειτουργούς της την απροσχημάτιστη εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας και ενδεχομένως την προσαρμογή της, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική έννοια του ασύλου και η προστασία όλων στις ακαδημαϊκές τους δράσεις, κάνοντας παράλληλα έκκληση στην πανεπιστημιακή κοινότητα να μην αφίσταται των ευθυνών της για την ορθή λειτουργία και προσαρμογή του ακαδημαϊκού ασύλου.